A variety of Mezuzahs, combination of rope, cloth and metals. Amit Shurr
מזוזות, שילוב של חבל, בד ומתכות. עמית שור

more than a name. It represents an ideal. We should, therefore, be more influenced by local developments in science and culture".

This century is marked by a change in the concept of designing Jewish ritual objects. The pioneering spirit which dominated the early days of the state and the mass immigration were two important factors. The newcomers' crafts, from filigree Yemenite work to Bedouin jewellery, became part of the local culture. A period of ethnographic and folkloristic styles began. At the same time, the western style was still taught by the German born teachers at the Bezalel Academy for The Arts. Prominent among them were L. Wolpert and D. Gumbel, proponents of the clean and functional Bauhaus style. Consequently, embellishments and ornaments were reduced and cheaper material substituted the traditional precious metals - gold and silver.

Today, one can find ritual items made of aluminum and titanium, iron and copper. Some designers incorporate papier mache, plastics, ceramic and cloth. These materials are cheaper and make the products more accessible. Expensive works are still produced by hand, but many designers are searching for assembly-line methods that will reduce prices and appeal to the younger generations.●

Professor Arie Ophir, former head of the Gold and Silver Smithing Department at the Bezalel Academy, is a designer of Jewish ceremonial art whose work has been exhibited in museums throughout the world. Ophir was awarded the Jesselson Prize by the Israel Museum for Judaic art design and for his life work of "creating innovative objects using unusual materials, daring and complex shapes and colours; for breaking new grounds and conquering new territories in the world of Jewish art". In Israel his work is exhibited at the Israel Museum in Jerusalem and at the "Otenta" Design Gallery in Tel Aviv.

אמנות יהודית?!

מאת אמילי בלוך

מהי אמנות יהודית? התשובה לכך אינה פשוטה, והדיעות בעניין חלוקות.
אריה אופיר, חתן פרס מוזיאון ישראל, אמן ומעצב מציג במאמר את תפישתו. ישראל של היום, כמרכז של יצירת יודאיקה עכשווית, ראוייה שתושפע פחות מהמתרחש בעולם, ויותר ממקורות מקומיים, היסטוריים, חברתיים ואמנותיים. עיצוביו של אופיר הם חדשניים ונועזים ועושים שימושים מקוריים בחומרים לא שגרתיים. בין השאר מוצגות עבודותיו במוזיאון ישראל.●

ברמה הגבוהה ביותר, בנוסף למפגש הבלתי אמצעי עם המעצבים. זהו מפגש פורה לכל הכיוונים.
בשנת 1972 החל אריה לנהל את

עבודות מחקר
אוסף שמשלב גישות שנושקות זו לזו — בתחום האמנות, העיצוב והייצור התעשייתי.